

στασίαν τοῦ Ὁδάνδου καὶ Φονσέκα, ἴσως καὶ αὐτὴν τὴν εὐνοίαν τῶν ἡγεμόνων, αἵτινες ἀπέδειξαν ἤδη τὴν δυσμένειάν των στεροῦντες τὸν Ναύαρχον μέρους τῶν ἀξιομάτων καὶ προνομίων.

« Ἡ ἀνταρσία ἐξερχόγη τὴν 2 Ἰανουαρίου 1504. Ὁ Φραγκίσκος Πόρρες εἰσελθὼν αἶφνης εἰς τὸν κοιτωνίσκον, ἐν ᾧ ὁ Ναύαρχος ἦτο περιωρισμένος ὑπὸ τῆς ἀρθρίτιδος, τὸν ὠνειδίσει παραπύρως ὅτι κρατεῖ τοὺς συμπλωτῆράς του ἐν τῷ μέσῳ τῶν παντοσιδῶν κινδύνων τῆς ἐρήμου ταύτης νήσου,

κατευνάσῃ τὴν ἀνταρσίαν. Ἀλλὰ τινὲς τῶν μὴ συνουσιόστων ἐδίδασκον αὐτὸν νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν κοιτωνίσκον του· ὁ Ἀδαλκντόδος μάλιστα ὁρμήσας μετὰ δόρατος εἰς χεῖρας ἀπέναντι τῶν σιτισιαστῶν, ἐτάθη εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἀντικρούσῃ τοὺς θαλήσαντας νὰ φθάσωσι μέχρι τοῦ ἀδελφοῦ του· μόλις δὲ μετὰ μεγάλους κόπους κατώρθωσαν νὰ τὸν ἀναχαιτίσωσιν ὑποχωρήσαντα μᾶλλον εἰς τὰς δεξιὰς τῶν φίλων του. Ἐγκαταλιπὼν λοιπὸν ὅπερ ἔδραζεν ὄπλον ἀπεσύρθη παρὰ τῷ Ναυάρχῳ.

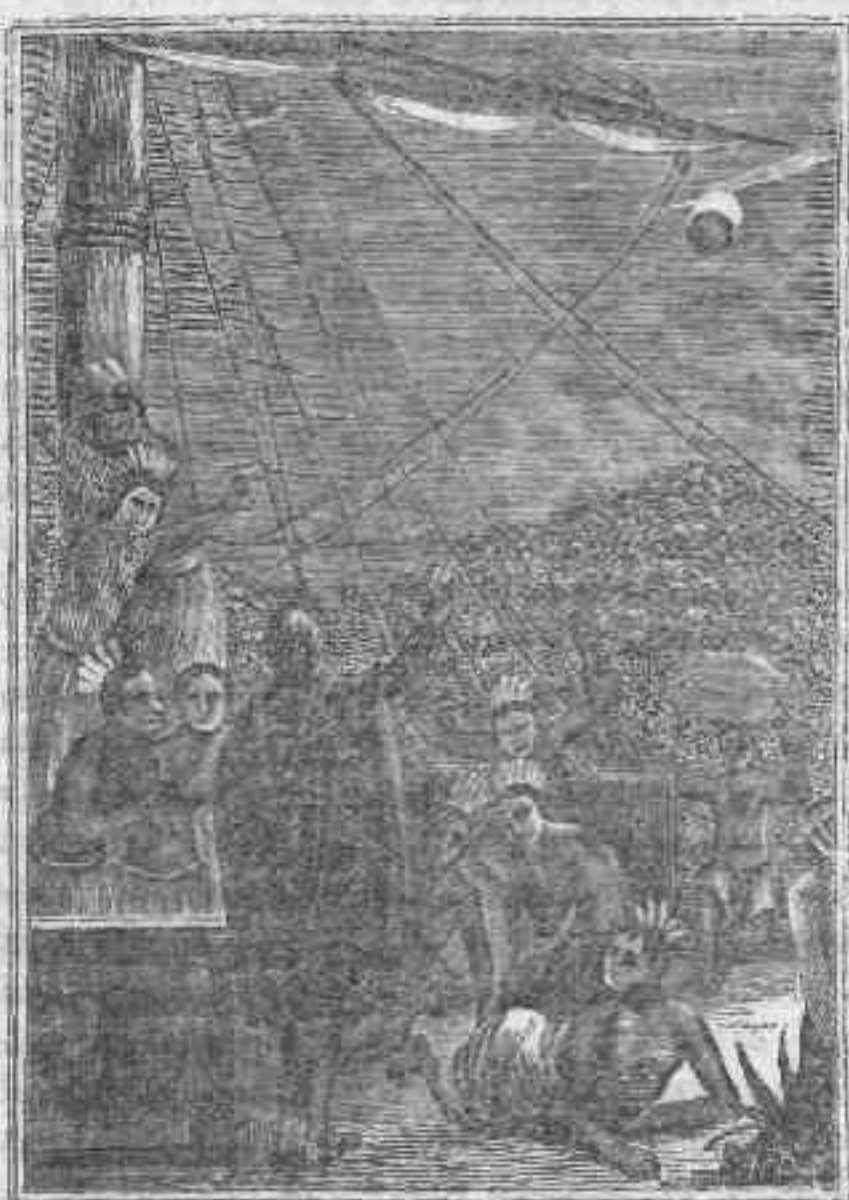

Βιλλέτος ἐνώπιον τοῦ Κολόμβου σιδηροδραμίου.

κατηγορῶν αὐτὸν ὡς προτιθέμενον νὰ μὴ ἐπιστρέψῃ εἰς Ἰσπανίαν. Ὁ Ναύαρχος, κατακεκλιμένος ὢν, ἠγέρθη καὶ ἀνεκάθησε λαβὼν δὲ τὸν λόγον, χωρὶς νὰ χάσῃ τὴν ἀταραξίαν του, προσεπάθησε νὰ φέρῃ εἰς τὰ χρεὴ τὸν προδότην τοῦτον διὰ τοῦ ὀρθοῦ λόγου· ἀλλ' ὁ Πόρρες κωφὸς πρὸς λόγους ἀνέκραξε μετὰ φωνῆς ἀντηχησάσης ἀπὸ τοῦ ἐνὸς μέχρι τοῦ ἑτέρου ἅκρου τοῦ πλοίου. « Σὺς ἐξορκίζω. Σοῖς ἐπιδοιάσθητε ἢ μείνετε ἐδῶ· τὸ κατ' ἐμὲ ἀπέρχομαι εἰς Καστιλλίαν· οἱ δὲ ὁμοφρονοῦντες μετ' ἐμοῦ ἀκολουθεῖτωσάν μοι. »

« Καὶ τοῦτο ἦτο τὸ σύνθημα. Πάρυττα σὶ φωνή, « Εἰς Καστιλλίαν, εἰς Καστιλλίαν » ἐξῆλθον ἀπὸ πάντων τῶν μερῶν τοῦ πλοίου. Οἱ ἀντάρται ἔδραζαν τὰ ξίφη κρῖναι ἀυτά, φωναὶ δὲ τινες ἀπειλητικαὶ προέβαιναν θάνατον κατὰ τοῦ Ναυάρχου.

Ὁ Κολόμβος ἐπιλανθάνομενος τῆς ἀσθενείας του, ἠγέρθη ἐκ τῆς κλίνης καὶ ἐξῆλθε κλονούμενος ἵνα

Ὁ Κολόμβος ὠφελεῖται ἐκ τινοῦ ἐκλείψεως τῆς σελήνης ὅπως προμνηθευθῇ τρογῶν παρὰ τῶν ἀγρίων.

« Οἱ παρχοποιοὶ ἀχελύνοται ἐκυρίευσαν δέκα ἀνάγια ἀγορασθέντα ὑπὸ τοῦ Ναυάρχου παρὰ τῶν Ἰνδῶν. Πολλοὶ τῶν ναυτῶν μὴ λαβόντες μέρος ἐν τῇ στάσει, ἐνώθησαν ἤδη μετὰ τῶν ἀνταρτῶν, ἐπιδὴ δὲν ἤθελον νὰ ἐγκαταλειφθῶσιν ὀπίσω, βλέποντες πόσον ὀλιγάρηται κατήντησαν οἱ διαμειναντες πιστοί. Οὕτω τεσσάρων καὶ ὀκτὼ ἄνδρες ἐγκατέλιπον τὸν Ναύαρχον· οἱ ἐπὶ τοῦ πλοίου καίμενοι ἀσθενεῖς, συρόμενοι ἔξω τῶν ξυλοπηγμάτων ἐθεώρουν τοὺς ἀναχωροῦντας συντρόφους των μετὰ γερῶν θρήνων, καὶ ἤθελον συναναμιχθῇ μετ' αὐτῶν, εἰ αἱ δυνάμεις τοῦ σώματος ἀνταπεκρίνοντο πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ πνεύματος.

« Ὁ Πόρρες ὠδήγησε τὸν στρατὸν παρὰ τὴν μεσημβρινὴν τῆς νήσου ἀκτίν. Ὅτε δὲ ἀπέβαιναν εἰς τὴν χέρσον, ἤγε καὶ τινες Ἰνδοὺς ἀγματούτους εἰς τὰ ἀνάγια, διαδίδων ἐπιμελῶς τὴν φήμην ὅτι